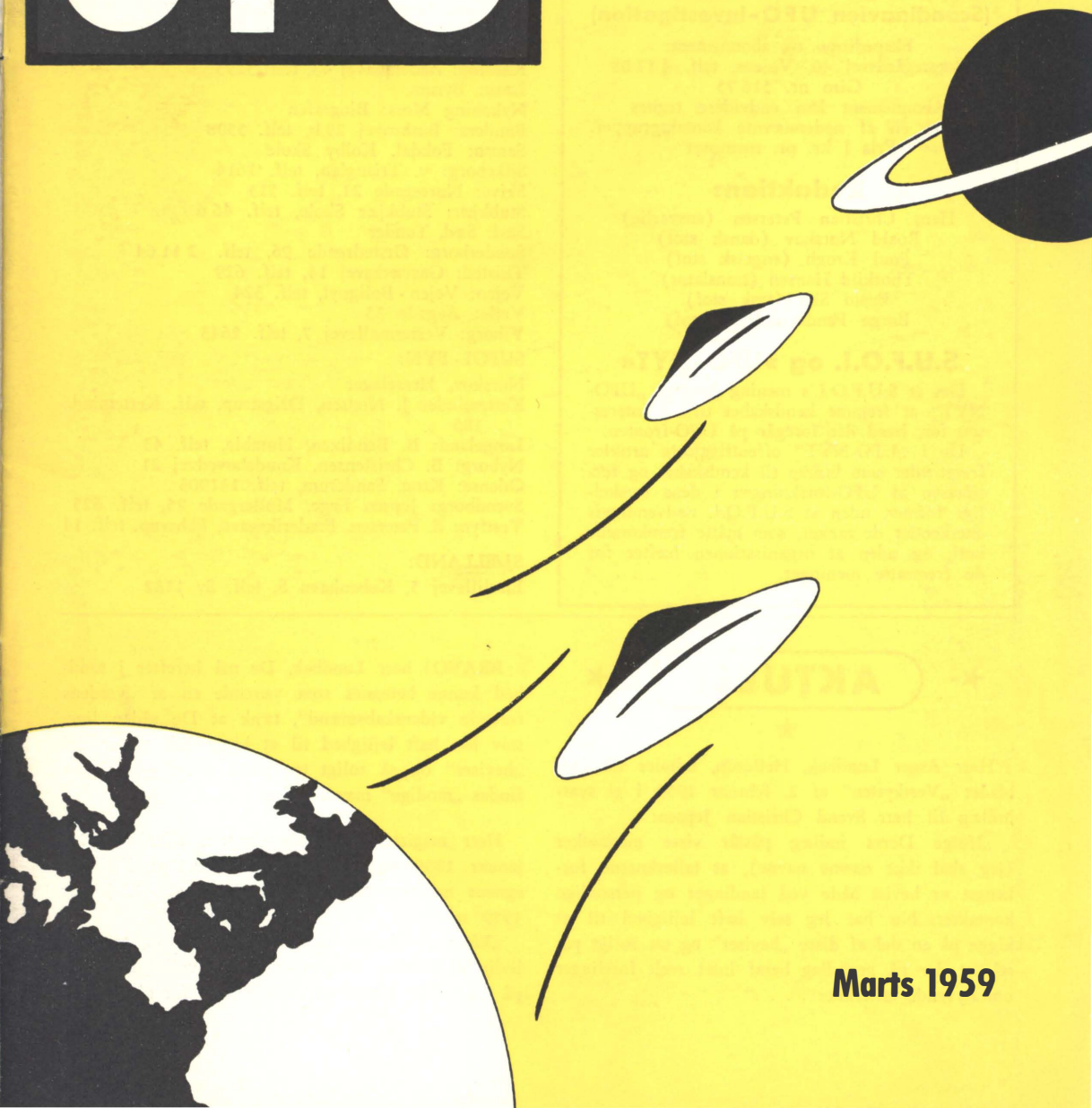

UFO NYT

Marts 1959

Udgiver: S.U.F.O.I. (Scandinavien UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:
Præstegårdsvej 40, Vojens, telf. 417 08
Giro nr. 516 75

Abonnement kan endvidere tegnes
gennem en af nedennævnte kontaktgrupper.
Pris 1 kr. pr. nummer

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Roald Nørskov (dansk stof)
Poul Krogh (engelsk stof)
Thorkild Hansen (translator)
Ensio Slei (tysk stof)
Børge Panduro (billedstof)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.'s mening gennem »UFO-NYT« at fremme kendskabet til og interesse for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

S.U.F.O.I.-kontaktgrupper:

JYLLAND:

Aalborg: Sjællandsgade 80, telf. 8355
Stor-Aarhus: Finsensgade 73, IV tv.
Aarhus nord: Jens Baggesensvej 28
Aarhus syd: Steen Blichersgade 20 II
Aarhus vest: Vestre Ringgade 68 I
Brande: Mosevænget 8, telf. 138 eller 387
Esbjerg: Vestergade 60
Frederikshavn: Asylgade 5
Gandrup: Gandrup, telf. 85
Gentofte: Ermelundsvej 109
Haderslev: H. P. Hansensvej 21, telf. 2 25 05
Herning: Skolegade 6, telf. 104
Hjørring: Lønborg Friisvej 4, telf. 1209
Holstebro: Ringparken 1, telf. 2206
Horsens: Fr. Bagersgade 3, telf. 2 56 24
Kolding: Aabenraavej 43, telf. 3293
Læsø: Byrum
Nykøbing Mors: Biografen
Randers: Bøsbrovej 29 b, telf. 5508
Samsø: Fokdal, Kolby Skole
Silkeborg: v. Trianglen, telf. 1614
Skive: Nørregade 21, telf. 513
Stubbjær: Stubbjær Skole, telf. 46 u
Sød: Sød, Tønder
Sønderborg: Ørstedsgade 96, telf. 2 11 64
Thisted: Gasværksvej 14, telf. 629
Vejen: Vejen - Bolignyt, telf. 324
Vejle: Aagade 35
Viborg: Vestermøllevej 7, telf. 2643

SUFOI - FYN:

Nørskov, Hesselager
Kerteminde: J. Nielsen, Drigstrup, telf. Kerteminde 186
Langeland: B. Bendixen, Humble, telf. 43
Nyborg: B. Christensen, Knudshovedvej 21
Odense: Krog, Sanderum, telf. 131903
Svendborg: Jepsen Føge, Møllergade 25, telf. 625
Vestfyn: E. Petersen, Frederiksgave, Ebberup, telf. 14

SJÆLLAND:

Elselillevej 5, København S, telf. Sv 1182

AKTUELT

Herr Asger Lundbak, Hellerup, udtaler til dagbladet »Vestkysten« af 2. februar 1959 i et svarindlæg til herr Svend Christian Jepsen:

„Ifølge Deres indlæg påstår visse mennesker (jeg skal ikke nævne navne), at tallerknerne forlængst er bevist både ved landinger og personlige kontakter. Nu har jeg selv haft lejlighed til at kigge på en del af disse »beviser« og tør roligt påstå, at der på grundlag heraf intet reelt foreligger om flyvende tallerkner . . .“

BRAVO! herr Lundbak, De må herefter i sandhed kunne betegnes som værende en af »verdens førende videnskabsmænd«, tænk at De sådan lige, selv har haft lejlighed til at kigge lidt på en del »beviser« og så roligt tør påstå o.s.v. — Ja, der findes »modige« mænd endnu . . .

Herr magister C. Luplau-Janssen talte den 29. januar 1959 ved et møde arrangeret af Faaborg-egnens naturvenner. »Faaborg Avis« af 30. januar 1959 refererer:

„Efter foredraget udspandt der sig en særdeles livlig diskussion, hvorunder man navnligt kom ind på »flyvende tallerkner«. En anden forening i by-

en havde for nogen tid siden haft en foredragsholder, der havde berettet spændende og sensationelle ting om flyvende tallerkner, men magister Luplau-Janssen, der jo er en af vore mest troværdige videnskabsmænd, betegnede det hele som svinde og fup fra ende til anden.“ —

Må undertegnede, der ikke hører til blandt Danmarks fineste videnskabsmænd, men som på ovennævnte felt nok har en del mere *viden* end de to nævnte herrer, udtrykke min store forbavselse og sorg over denne måde, „videnskaben“ i Danmark optræder på.

Hvis herr Asger Lundbak og herr magister C. Luplau-Janssen virkelig repræsenterer den danske videnskab på dette felt, må jeg i sandhed sige, at det ser sløjt ud for denne danske videnskab. Måtte jeg henlede de herrers opmærksomhed på dr. H. P. Wilkins, medlem af „The Royal Astronomical Society“, Han bor Bexley Heath, Kent, England. — Man skal ikke gå over åen efter vand. —

Herr oberstløjtnant, cand. polyt. V. V. Mouritzen, Forsvarsstabens Forskningsråd, udtalte som afslutning på en udtalelse til Aalborg Stiftstidende af 17. januar 1959 i anledning af nedslaget ved Vegger: — — „Vi har egentlig slet ikke tid til det. Turen til Vegger sker mellem to meget vigtige videnskabelige rejser til Frankrig og Holland, men nu skal de tåbelige rygter, der er sat i sving, jo engang manes i jorden.“ — Amen! Red.

Mig bekendt er der ikke *sat* nogle rygter i gang i denne sag, men der er fra visse „eksperter“ side en udpræget tendens til at omtale de flyvende tallerkner med nedladende overbærenhed, uden at man dog gør sig nogen positiv anstrengelse for at søge at komme til bunds i det materiale, der foreligger indtil nu.

Jeg har to (2) gange skriftligt tilbudt Forsvarets Forskningsråd samarbejde, men man har ikke fundet det umagen værd at svare mig.

Lad mig løfte en advarende finger og sige til alle, der er med i denne sag og som ønsker sandheden frem: „Vær på vagt, de ovenfor fremførte udtalelser kan være begyndelsen til det, vi kender fra USA, men lad os håbe, at det, der ligger til grund, er almindelig mangel på evnen til i denne sag at se længere end til ens egen næsetip.

H. C.

Det er uvidenhedens sædvanlige fejl at påstå, at hvad den ikke selv kender til eksisterer ikke.

Leon Battista Alberti.

Uddrag af rapporter Maj 1958

Den 6. maj kl. 2210 iagttog herr konsulent Henning Jensen, Schleistrasse 40, Slesvig, 3 gulligt lysende obj. Obj. fløj mod Ese under skydækket. Obs. varede kun få sekunder.

En dame fra Aarup på Fyn iagttog den 11. maj kl. 2130 noget, der var mørkere end himlen. Fruen, hvis obs. var meget kort, sagde, at det sete virkede som en kompakt masse med en fantastisk hastighed.

Kl. 2300 den 13. maj iagttog herr Kr. Stubbjær med passager noget, der lignede et stjernesud. Obs. varede ca. 1/2 minut, og det sete forsvandt bag en gård. Lyset var som en stjernes.

Kl. 2300 den 13. maj iagttog murer Elvin Hviid og snedker A. Paibjerg 2 gulligt lysende obj.

De to herrer var brandvagter på en brandtomt og stod i 2. sals højde. Obs. varede 30 sekunder. Obj. forsvandt i NØ.

Den 25. maj iagttog malermester Berthelsen, Sønderborg, i 1 time et stillestående obj.

Kl. var 1850, hvilket vil sige, at det var lyst endnu, obj. reflekterede stærkt, lysstyrken var som en meget kraftig stjernes. Obj. stod hele tiden lodret over observationsstedet.

Samme dag kl. 2250 så fruene Kirsten Møller og Frida Møller et mandelformet obj. i 1 1/2 minut. Obj. bevægede sig nærmest Ø-V med hastighed som en passagermaskines, det forsvandt bag skyer, farven var gullig.

Lidt senere ca. kl. 2330 så en dame, fru Grethe Myrup, Bolbro, Fyn, et obj., der så ud som månen, når den er 3/4 fuld. Obj., der havde samme farve som månen, stod helt stille lavt i V. Da fruene havde iagttaget obj. i ca. 50 sekunder, vendte hun sig for at kalde på sin mand. Da hun igen ville finde obj., var det borte.

Samme nat ca. 1/2 time efter ovennævnte obj. skete der store ting omkring Skanderborg.

Kl. 0005 så fru og herr Ladegaard, Herning, et meget kraftigt gult obj. med rødligt skær komme ud af skyerne ca. 4 km nord for Skanderborg.

Ægteparret var i bil på vej fra Skanderborg via Gl. Ry til Herning. Obj. kom ud af skyerne med stor hastighed, og det lignede en diskos på højkant. Det så ud, som om obj. blev stående bag et husmandsbrug til venstre for vejen.

På højde med husmandsbruget så ægteparret, at obj. „lagde sig ned“, så det lignede en mandel, her-efter gled det ud over vejen og kom imod dem. Ægteparret var rædselsslagne, standsede vognen og slukkede lyset, hvorefter obj. også standsede. Ægteparret forsøgte nu at køre op til husmandsbruget, men på grund af mørke og regn kørte de fast, bakkede ud på vejen igen og kørte tilbage til Skanderborg og rapporterede hændelsen til politiet.

Noget senere kørte fru og herr Ladegaard tilbage ad samme vej. Da de passerede husmandsbruget igen, var der intet usædvanligt at se, men ca. 400 m længere fremme kom obj. ud af skyerne igen denne gang lige over vejen. Obj. „lagde sig ned“ igen og kom imod bilen. Ægteparret standsede bilen og slukkede lyset igen, obj. kom næsten lodret ind over bilen i ca. 20 meters højde og stoppede så op. Ægteparret vendte derefter vognen og kørte tilbage til Skanderborg og tog en anden rute til Herning. Obj. længde anslås til at være ca. 7 meter langt og 3 meter højt.

På samme tid så fru Maria Pedersen, Hestehaven, Skanderborg, i et par sekunder et kraftigt lysende obj., der på den afstand, det blev iagttaget på, var større end fuldmånen.

Samme nat kl. 0115 iagttog MC-forhandler C. Staugaard, Sønderborg, 8 obj. Observationen blev foretaget fra Lambjerg skov på Als. Det ene obj. var grønt og på størrelse med billygter, de andre 7 var røde og på størrelse med små bolde, og de be-

fandt sig alle lavt over Østersøen. Herr Staugaard troede først, at det drejede sig om et skib, men han blev hurtigt klar over, at dette ikke var tilfældet. Han gik ind for at kalde på sin kone, men da de sammen kom ud, var der intet at se. Obs. varede i ca. 10 minutter.

Den 26. maj kl. 1840 så malermester Bertelsen et obj. igen. Denne gang var det også lyst, obs. varede ca. 7 sekunder.

Obj. var rundt med sløret omrids, lysstyrken var som månens. Herr Bertelsen nåede at fange obj. i sin kikkert.

Kl. 2007 samme dag iagttog herr N. Stærk, Skive, et rødgult obj., som så ud til at være selvlysende. Obs. varede ca. 8 sekunder, hvorefter obj. forsvandt bag et skydække i NØ.

Fru Erna Jensen, Horsens, så den 27. maj et obj. i 20 minutter fra kl. 1045 - 1105. Obj. bevægede sig op og ned, medens det ganske langsomt drev mod NV. Farven var orange.

Sidste obs. i maj kommer fra Skive. En husmoder lå i sin seng og læste i en ret stor bog. Pludselig fangedes fruens opmærksomhed af et kraftigt lys udenfor. Da hun kikkede mod vinduet, så hun et dråbeformet obj. på himlen i øst. Hun kaldte på manden, men da han kom 3 sekunder senere, var obj. forsvundet.

BREVE

fra læserne...

Silkeborg Avis

Rummennesker

Efter AVISENs udførlige og med store overskrifter forsynede referat af en lytterforenings møde i teatersalen om rummenneskers færden her mellem vi jordbeboere nu i denne tid, må man vel tage sagen alvorligt til efterretning. For det er jo hverken fastelavnsmandag eller 1. april.

Der står, at det var en kaptajnløjtnant, der talte. Måske en kaptajnløjtnant i Frelsens Hær og i en kristelig lytterforening. Men det er kun, hvad jeg gætter på, efter de beroligende ord om, at vi slet ikke skal være bange for disse rummennesker, der

**Husk at underrette SUFOI,
når De ser et UFO**

besøger os fra de andre kloder, eller måske er det nogen, der er gået vild i rummeligheden og nu ikke kan komme hjem igen, fordi de har glemt, hvordan de skal lave deres flyveapparater, de berømte flyvende tallerkener. Man burde måske lægge lidt socialunderstøttelse ud til dem om natten, der hvor de sidst var set.

Og så vil jeg da gerne være med til at byde disse spøgelser velkommen tilbage til den grå hverdag i den menneskelige fantasiverden, hvorfra de har været helt forsvunden siden min barndom for over 60 år siden. Den gang var der også fuldt op af spøgelser, varsler og overnaturlige gespenster. Nils Murer så engang i tæt tåge et helt oplyst slot med hundrede vinduer og døre, hvor lysengle gik ud og ind, men slottet flyttede sig, så han kunne ikke nå det. Og P. Gustav mødte en aften, endda i månelys, en mærkelig skikkelse, som en omvendt paraply, og mens hårene rejste sig på hans hoved, hoppede paraplyen forbi ham. Snedker-Rask så en morgen, at de skruer, han brugte, når han lavede ligkister, var hoppet op fra høvlebænken og havde sat sig fast i bjælken, og ganske rigtigt, dagen efter kom der bud, at hans nabo var død, og der skulle laves en ligkiste. Men det var jo ingenting i sammenligning med, hvad Tysk-Rask oplevede. Gennem en mørk hulvej i skoven kom der i længere tid hver aften et ræddeligt køretøj med hovedløse heste for vognen fuld af hylende spøgelser og med gloende ild ud fra hjulene. Men så tit kom de, at Tysk-Rask tilsidst blev så kendt med dem, så han ventede for at kunne køre med spøgelsesvognen hjem.

Ak ja, hvor må det have været et savn for alle mørkeræddede børn, der er vokset op siden den tid, at de ikke har haft disse hyggelige spøgelseshistorier at lytte til. Et savn, som nu kan blive afhjulpet.

Og hvordan ser de så ud disse rummennesker? Ja, efter det gengivne referat kan de kun kendes fra jordmennesker på, at de er antimilitarister, og at de lever længere, og det er slet ikke så let at se på folk. Men det er da godt, at de er kommet for at hjælpe os. Til gengæld må vi møde godt op og spytte godt i bøssen, når de smarte talere tager sig for at oplyse tåberne ved store møder i Silkeborg Teatersal og i Aarhushallen. Nu giver „Moralsk Oprustning“ måske ikke så godt mere.

Lauri Laursen, Silkeborg.

USA frigiver beslaglagt filmmateriale.

I amerikanske, canadiske og engelske biografer løber en USA-dokumentarfilm fra „United Artists“, som for størstedelens vedkommende er fremstillet af det filmmateriale, som er blevet beslaglagt og hidtil har været holdt strengt hemmeligt. En speaker forklarer bl.a., at Pentagon hver måned modtager ca. 3000 meldinger om indflyvninger af UFO'er over USA. Observationerne over deres eget lufrum så vel som overalt i verden lader kun den slutning tilbage, at de flyvende tallerkener kommer fra andre planeter.

Silkeborg Avis

Rumfolkene!

Under denne overskrift læser jeg et indlæg i Silkeborg Avis fra Lauri Laursen, Silkeborg.

Det er ikke første gang, Laursen har haft noget at bemærke i pressen om enten den ene eller anden aktuelle episode, og det har ofte mere mig at se, hvor rammende hans bemærkninger har været, og hvor nøje han har holdt sig til de foreliggende spørgsmål. Jeg har derfor ikke kunnet undgå at indrømme ham en hel del faglig viden.

Således ikke denne gang. Jeg har sjældent set et indlæg ramme så langt ved siden af det egentlige som dette. For mig grænser det meget nært til injurier både mod foredragsholder, Frelsens Hær, lytterforeningen og ikke mindst mod tilhørerne, som benævnes tåber.

Jeg har ikke været med til mødet, men jeg indrømmer, at jeg gerne ville have hørt det. Det har uden al tvivl været meget interessant. Enhver har haft lejlighed til at komme med indvendinger og spørgsmål. Der har overhovedet ikke været tale om at hverve medlemmer til nogen forening, hverken under den ene eller den anden form, for under denne forudsætning at fralyste folk penge, så jeg forstår ikke, hvorfor Laursen kan have mindste ret til at stemple de fremmødte som tåber. Jeg har altid ment, at det stod enhver frit for at tro, hvad han havde lyst til, og deltaget i de møder, der havde

hans interesse, uden at skulle generes af den grund.

Det er mig umuligt at forstå, hvad Laursen mener med at fortælle spøgelseshistorier i forbindelse med rumfolkene. Jeg ser ingen forbindelse mellem de to ting.

Fordi der er ting, man ikke kan forstå, og dem er der mange af i vores atomtid, har man ikke lov til at betegne dem, som arbejder dermed og har kendskab dertil, som tåber.

Mange af de ting, vi i dag betragter som selvfølgelig, ville for bare 30-40 år siden blive betragtet som fantastiske og umulige. Hvad tror Laursen ikke, der ville være sket med en person, som dengang ville sige, at der snart kom fjernsyn og rumraketter? Han ville bestemt blive betegnet som en dære og det, der var værre. I dag er det ikke desto mindre kendsgerninger.

Med vores påståede klogskab og med det for øje, som allerede er sket, synes det mig uforståeligt, at nogen i dag vil betragte andres meninger som dårskab, fordi de går i en retning, hvor vi ikke selv kan følge med.

Vinderslev, 22. januar 1959.

Thorvald Laursen.

UFO, SILKEBORG,

leverer kompasnåle à 1 kr.

★

UFO, RANDERS,

leverer UFO-nåle à 1 kr.

— Husk at bestille direkte. —

Dannevirke

Den 7. december i år starter amerikanerne Otis B. Carr og W. S. Ahr i jordens første rumskib til månen. — Denne virkelig sensationelle meddelelse blev første gang givet offentligheden ved et VU-møde på „Folkehjem“ i Aabenraa onsdag den 4. februar.

Således vil hr. kaptajnøjntant H. C. Petersen, flyvestation Skrydstrup, og „Dannevirke“ for den 5. februar have os til at tro, og dertil er der kun at sige, at ingen af parterne kan være i god tro.

At folk skaffer sig en indtægt ved at fortælle røverhistorier i forsamlingshuse, kan man måske

ikke bebrejde dem. Men det spørgsmål må stilles til *flyvestation Skrydstrup*:

Kan man uden at skade flyvevåbnets anseelse tolerere, at en aktivt tjenstgørende kaptajnøjntant, hvis ords vægt *alene* beror på hans stilling i flyvevåbnet, drager land og rige rundt med sådant nonsens?

H. P. Christensen,
politifuldmægtig
Aabenraa

Vi har refereret, hvad der er sagt, det er ikke ensbetydende med, at bladet vil have læserne „til at tro“.

★

Til dagbladet »Dannevirke«

Hr. politifuldmægtig H. P. Christensen, Aabenraa, har i „Dagens indlæg“ af 10. februar 1959 tilladt sig at fremsætte visse opdigtede påstande i forbindelse med mit foredrag på folkehjem i Aabenraa den 4. februar 1959 kl. 20.00.

For at undgå enhver misforståelse skal jeg her over for „Dannevirke“s læsekreds fremføre følgende:

Hr. Christensen skriver: „Kan man uden at skade flyvevåbnets anseelse tolerere, at en aktiv tjenstgørende kaptajnøjntant, hvis ords vægt *alene* beror på hans stilling i flyvevåbnet, drager land og rige rundt med sådant nonsens?“

Flyvevåbnet og alt, hvad man kan udlede deraf, har intet med denne virksomhed at gøre, hvorfor mine ords vægt ikke *alene* beror på min stilling i flyvevåbnet. Mine ords vægt beror på sandhed og ærlighed, og det vejer selvsagt tungt.

Må jeg bedrøve hr. Christensen med, at også politiembedsmænd drager land og rige rundt og fortæller det samme nonsens!!!

Et godt råd til hr. Christensen: „Vil De gøre Dem bemærket en anden gang, vil jeg bede Dem sætte Dem ordentlig ind i sagens rette sammenhæng først. Hvad der er røverhistorie for Dem, er alvor for mange tusinde mennesker jorden over i dag, og til sidst, pas på galden, man må jo ikke sige, hvad der passer en, heller ikke selv om man er politifuldmægtig.“

H. C. Petersen

To mænd, som planlægger at skabe historie i 1959, og slå raketterne!

Car og Aho fastsætter en dato for deres måneflyvning

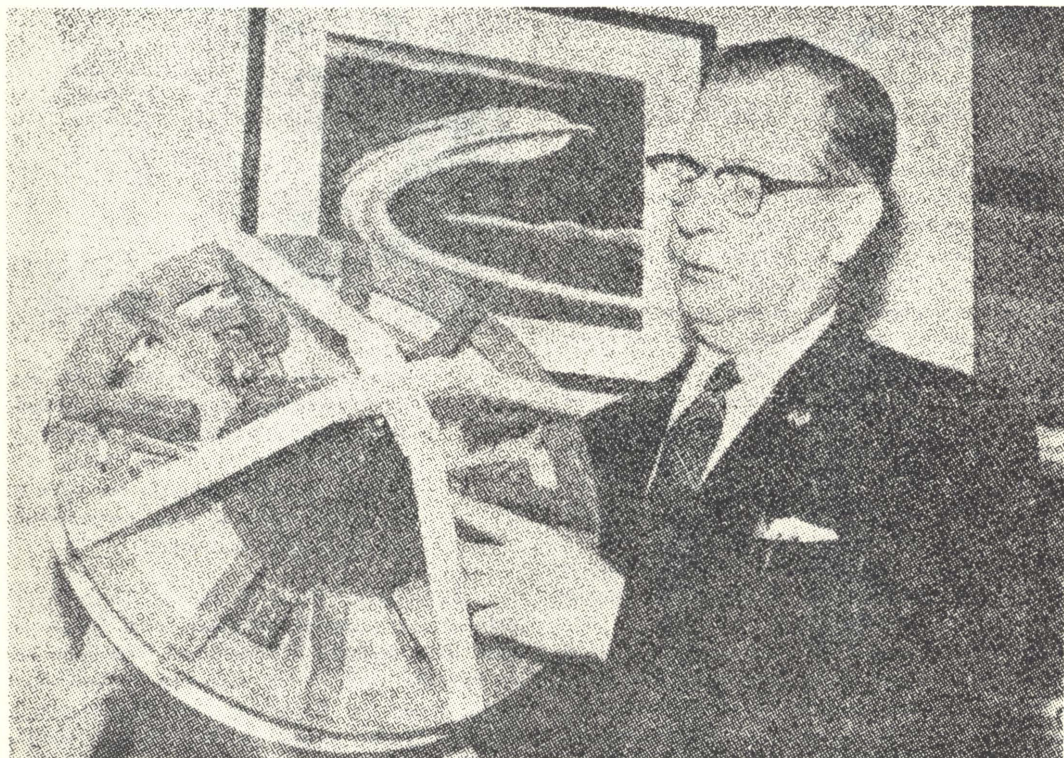
Menneskeskabt tallerken bringer fri energi

Otis T. Carr, præsident for OTC Enterprises, som i fire år arbejdede sammen med Nikola Tesla, det store geni på elektriske områder, som fandt vekselstrømmen, har i mange år været optaget af at udtænke opfindelser for benyttelse af fri energi og flyvende tallerkener. Mr. Carr fortalte Associated Press den 1. september, at han har i sinde at tage til månen den 7. december 1959.

Carr vil personligt styre og navigere sit eget fartøj, OTC-XI, med hjælp fra en besætning på én mand. Mr. Carr fortalte, at han vil tage major Wayne S. Aho med på denne rejse som den eneste ærespasager.

Major Aho så et rumskib fra en anden verden lande i Mohave ørkenen i Kalifornien, USA, om natten den 11. maj 1957. Han er dekoreret med en fin krigsmedalje og er nu leder af Washington Saucer Intelligence. Han har brugt megen tid med at rende senatorer og kongresmænd på dørene, for at få dem til at frigive sandheden om flyvende tallerkener til offentligheden, og han er en utrættelig foredragsholder over emnet UFO'er.

Mr. Carr og major Aho bliver hilst med hurra-råb og kraftige bifald, hvor som helst de viser sig for en tilhørerskare på deres landsomfattende foredragstourné i De forenede stater, når de fortæller, hvorfor raketterne aldrig vil nå andre planeter; hvorfor embedsmændene i Washington ikke vil frigive kendsgerningerne om UFO'erne; hvorfor Tesla's arbejder er blevet holdt skjult i et halvt århundrede; hvordan OTC-opfindelserne til fri energi fungerer i virkeligheden; hvordan fri energi vil

Otis T. Carr, rumskibskonstruktøren og opfinderen viser sin model.

give menneskeheden frihed og overflod; og hvordan den nuværende videnskab og fysikbøgerne må skrives om igen, når de virkelige kendsgerninger vedrørende de universielle love bliver bragt frem ved den faktiske opdagelse af andre planeter.

(Fra UFO-Nachrichten).

Fra vores kontakt i Texas, USA, meddeles pr. 20. januar 1959.

Major Wayne S. Aho talte på White Plaza Hotel kl. 20.00. Han sagde i sin tale, at planen om at flyve til månen ikke var ændret.

Rumskibet vejer 30 tons, og det er prøvefløjet 6 gange. Allerede ved første prøveflyvning fløj det, som det skulle.

OTC-XI bruger ingen brændstof, den kan flyve i 30 år, hvorefter det vil være nødvendigt at udskifte batterier.

Red.

Major Wayne S. Aho

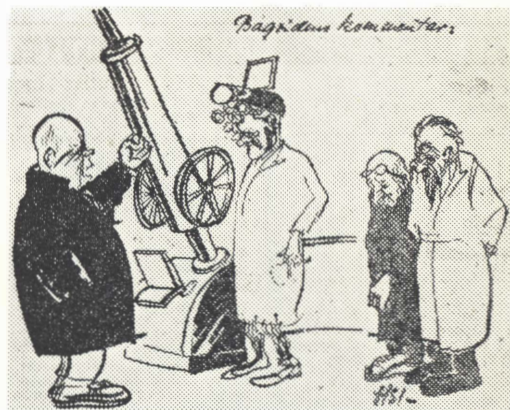
Om natten den 11. maj 1957 så major Aho et rumskib lande i Mohave ørkenen, Kalifornien, USA. Han havde vidner med sig. „Flying Saucer Review“ håber at blive i stand til at offentliggøre hele historien om kort tid. På baggrund af sine egne iagttagelser og oplevelser siger Aho: „Jeg tror, at andre rapporter om kontakter er autentiske og har værdi. Jeg har personligt undersøgt og talt med mange personer, som hævder at have kontakt med væsener fra andre planeter, og er overbevist om deres oprigtighed og ærlighed.“

Major Aho er født i Woodland, Washington, den 24. august 1916. I 1937 trådte han ind i hæren, og tilbragte 16 år med at tjene sit land. Han gjorde tjeneste i Alaska og Europa. Han deltog i 5 europæiske felttog som efterretningsofficer for US Army. Han var med på Omaha bredden D-dag ved 16. Infanteri, 1. Inf. Div. Blandt hans dekorationer er Bronzestjerne medaljen og Purpurhjertet (Bronze Star Medal og Purple Heart).

Han har nu været i Washington i et år, og er leder af Washington Saucer Intelligence. Den utrættelige major har startet en personlig kampagne, idet han har rendt alle senatorer og kongresmænd på dørene for at få dem til at frigive kendsger-

ningerne om de flyvende tallerkener. Han har også været efter embedsmændene i Pentagon. Han har organiseret møder til dette formål, og har stillet spørgsmål om at oprette et civilt foretagende, der skulle beskæftige sig med at indsamle alle „tallerken-data“ og videregive dem til offentligheden.

Major Aho har lige været på foredragsturné. Den 4. februar var han i radio Long John's program i New York. Den 8. og 9. februar gav han en serie på 3 foredrag i Grand Rapids i Michigan. Detroit hørte og så ham den 11., 12. og 13. februar. Siden da har han været i Chicago, Davenport, Iowa, Toledo og Kalamazoo. Major Aho gør et stort arbejde for at viderebringe sandheden om vore besøg fra rummet.

Som bekendt har verdenschefen for den interplanetariske rumforskning i central-solsystemet sit hovedkvarter i Skrydstrup, og nu er der en mand i Nr. Nebel, som gennem et sodet flaskekår har observeret, at et stykke af solen har revet sig løs og flager mod højre.

— Mine herrer! Sagen er alvorlig. Det er meget godt, at den sovjetiske videnskab er et bosted for disse fuskere i United States, men intet bør nu forhindre os i også at distancere Tallerken-Pedersen vesten om Vojens og ham Flaske-Larsen I ved nok derovre sønden om Sdr. Bork og norden om Kvong Hede . . .

Fra »Flying Saucer Reviews«

Piloter fra luftvåbnet tilbringer 40 min. sammen med tallerkener

Om natten den 4. september 1957 startede der fra Ota luftbasen (39 grader 12' N - 08 grader 55' V) i Portugal kl. 19,21 GMT en formation på fire jet jager-bombere, F 84 af amerikansk fabrikat. Piloterne, der var med, var tre sergenter og jeg selv, der var flight-commander. Ordren lød på rutine navigation i en højde af 25.000 fod (8 km) mellem Ota basen og den spanske by Granada (37 grader 11' N - 03 grader 36' V), den portugisiske by Portalegre (39 grader 19' N - 07 grader 25' V) og til slut til den portugisiske landsby Coruche (38 grader 58' N - 08 grader 32' V). Der ville vi lave en simuleret ADF/GCA let-down.

På den første del af vor flyvning, d.v.s. den, der ligger mellem Ota luftbasen og Granada, gik alt planmæssigt, og der blev ikke registreret noget unormalt. Vi havde klar nat med en næsten fuld måne og en skyfri himmel. Sigtbarheden var rapporteret til 50 miles.

Efter at vi passage af Granada kl. 20,06 da vi begyndte at dreje til en ny kurs mod Portalegre, bemærkede jeg til venstre for mig og over horisonten et udsædvanligt lys. Vi fuldførte drejningen, og jeg koncentrerede mig om førnævnte lys. Jeg må tilføje, at jeg efter 3-4 min. nøje observation besluttede mig til at underrette de andre. På dette tidspunkt fortalte piloten, der fløj til højre for mig, at han allerede havde bemærket det. De to andre piloter, som fløj til venstre for mig, havde endnu ikke set noget. Vi begyndte nu at diskutere opdagelsen over radioen, og vi prøvede alle mulige forklaringer, men ingen syntes at give en fornuftig forklaring på det vi så. Det observerede objekt lignede en meget klar stjerne, usædvanlig stor og pulserende med et lys, som ustandseligt skiftede farve. Farven skiftede fra dyb grøn til blå gennem gule og røde farvoner.

Til at begynde med troede vi, at det var en eller anden stjerne, måske Venus, selv om vi ikke kunne forveksle det, vi så, med en stjerne. Vi slog da også snart en streg over Venus-hypotesen, fordi vi nu med sikkerhed havde identificeret denne planet. Efter at have taget andre ting som balloner, fly,

himmellegerer o.s.v., med i betragtningen uden at finde noget svar, var vi mest stemt for at glemme sagen. Da pludselig voksede objektet meget hurtigt, idet det antog en størrelse, der var 5-6 gange dets tidligere størrelse. Før vor forbavselse havde fortaget sig, begyndte objektet at skrumpe ind samtidig med, at det næsten forsvandt i horisonten som en netop synlig, gul prik. Disse udvidelser og sammentrækninger fandt sted adskillige gange, men uden at blive periodiske. Den relative retning mellem objektet og os var hele tiden den samme, d.v.s. ca. 40 grader til venstre for os, og vi kunne ikke finde ud af, om forandringerne i størrelsen skyldtes meget hurtige fremrykninger eller tilbageretrækninger indenfor samme vektor, eller om forandringerne fandt sted stationært. Hvis det første er tilfældet, ville farten være forfærdelig og langt ud over hvad ethvert luftfartøj vi har hørt om kan præstere. Efter 7 til 8 minutter på denne måde, havde objektet gradvis foretaget en bevægelse ned mod horisonten,

så den stod i en position ca. 90 grader til venstre for os. Lidt før vi nåede byen Portalegre, kl. 20,38, besluttede jeg at afbryde øvelsen og foretage et drej i den direkte retning af Coruche, idet vi ikke var under kontrol og således frit stillet. Vi drejede ca. 50 grader og stadig holdt objektet sin position ca. 90 grader til venstre for os, hvilket ikke kunne være muligt for et stationært objekt.

På dette tidspunkt var fænomenet noget under vor flyvehøjde, der var 25.000 fod, og tilsyneladende ganske nær, og den viste sig klar rød og så ud som en bønne i udstrakt arm. Efter nogle minutter på vor nye kurs opdagede vi en lille cirkel af gult lys, der tilsyneladende kom ud af objektet, og før vor forbavelse, havde lagt sig, så vi 3 andre cirkelrunde lys til højre for objektet. Vi kunne ikke anslå afstanden mellem os og dem, skønt de var under os og tilsyneladende meget tæt på. I hvert tilfælde så det store objekt ud til at være 10 til 15 gange større end de „små“ gule lys. Det store objekt så ud til at lede operationen, idet de andre bevægede sig rundt om det.

Da vi var i nærheden af Coruche, lavede det store objekt noget, der lignede et dyk efterfulgt af en stigning imod os. Vi blev lamslåede og måtte bryde formationen for at kunne passere over og under objektet. Vi var alle meget ophidsede, og jeg havde en hård tårn med at berolige gemytterne. Så snart vi havde passeret objektet forsvandt alt, hvad vi havde set, i løbet af nogle få sekunder.

Vi landede senere uden yderligere oplevelser. Der var da gået 40 minutter siden vi opdagede objektet. Vi havde stadig ikke fundet nogen forklaring, undtagen — efter dette — giv os ikke den sædvanlige smøre om Venus, balloner, luftfartøjer og lignende, som efterhånden er blevet et almindeligt universalmiddel for næsten ethvert tilfælde vedrørende UFO'er.

Kaptajn Jose Lemos Ferreira.

De øvrige piloter var:

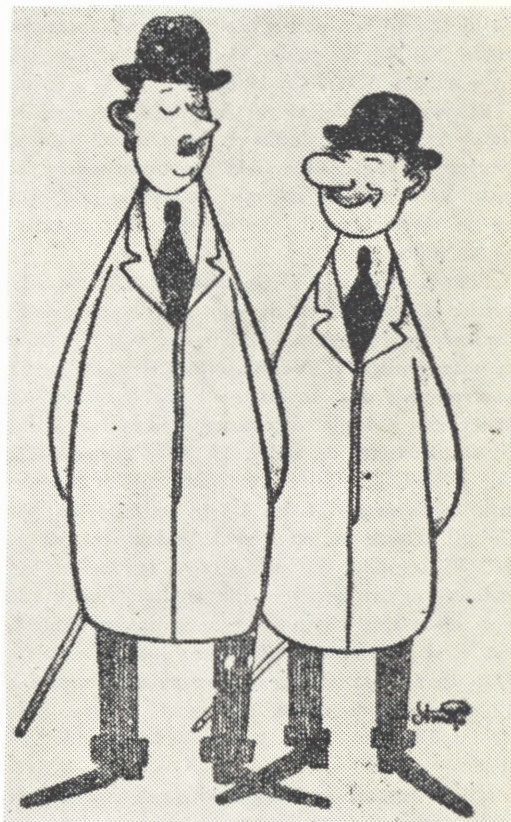
1. Sergent Alberto Gomes Covas med 950 flyvetimer bag sig; heraf 500 i jet.
2. Sergent Salvador Alberto Oliveira med 940 flyvetimer; heraf 420 i jet.
3. Sergent Manuel Neves Marcelino med 1040 flyvetimer; heraf 450 i jet.

Det ser næsten ud som en ondskabsfuld bæv over menneskene fra naturens side, at alle de tekniske erobringer, hvorigenem mennesket har fået magten over naturens mest hemmelighedsfulde kræfter, samtidig dræber dets sjæl.

Stefan Zweig.

DAGENS flue

— Nu kan man jo flyve med raket til månen.

— Nå, — så skal du vel op og se til dit gods?

Luftmarschal Sir George Jones, chef for luftvåbnets stab fra 1942 til 1952, har fortalt, at han så en flyvende tallerken om aftenen den 16. oktober sidste år.

Sir George, som har været i luftvåbnet i 35 år, og som har mere end 5.000 flyvetimer bag sig, fortalte en gruppe Rover spejdere om sin oplevelse, da han talte til dem for nylig. Han udtalte, at objektet var „ligesom en flyvende ballon. Den bevægede sig over hans hoved, fuldstændigt lydløst, og med en hastighed som en Sabre-jet.“

Hans kone Lady Jones så den først og pegede den ud for ham ved deres hjem i Mentone. Den tidligere luftvåbenschef sagde: „Intet kan ryste mig fra min tro på, hvad jeg så. Men jeg ønsker, at jeg havde fire eller fem vidner.“

Sir George sagde, at han havde et betydeligt antal natflyvninger blandt sine 5.000 flyvetimer, og han vidste, hvordan en normal flyvemaskine og andre natfænomener så ud som. Han havde set et meteor falde ned, og det var det ikke, ej heller var det reflekteret lys. Objektet kom fra syd og forsvandt mod nord. Det syntes at være mellem 1.000 og 1.500 fod over jorden, og dens mest mystiske side var den absolutte tavshed. Han slog fast, at den bevægede sig meget hurtigt og på en „bevidst“ måde.

Herr Kurt Sørensen, Hjørringvej 15, Frederiksbavn, har bedt os optage følgende i anledning af herr Steffen Jacobsens udtalelse i Højskolebladet:

Moderne overtro contra forstokket skepsis

Det er altid rart at lytte til mennesker, der virkelig ved besked med een ting. Og m. h. t. UFO'er kan der jo herefter ikke herske nogen tvivl. Hr. Steffen Jacobsen har jo tydeligt gjort det klart for alle, at den slags ting kun er synsbedrag og overtro. For at være kompetent til at komme med en sådan påstand, har hr. Steffen Jacobsen — antager jeg — gjort sig den ulejlighed nat efter nat gennem mange år at studere stjernehimmelen, ligesom G. Adamski gjorde, indtil det lykkedes ham at få samlet stof til de beretninger, han nu er fremkommet med — og hvis rigtighed hr. Steffen Jacobsen tillader sig at benægte. Men har hr. Steffen Jacob-

sen ikke udført ovennævnte observationsarbejde, synes det mig, at hans ord kun kan have ringe vægt imod Adamskis. Gennem hele sit liv har Adamski studeret emnet UFO, men alligevel foretrækker mange mennesker autoritetstro at lytte til, hvad kapaciteterne inden for den nuværende videnskab mener om emnet. Hvad mener da disse kapaciteter? Ja, de burde for de aller flestes vedkommende ikke have nogen mening overhovedet, eftersom de aldrig har rørt en finger for at undersøge sagen, men alligevel har de en færdigsyet mening og benægter eksistensen af UFO'er m.m. ud fra den manglende forståelse over for nyerkendelse, som har været karakteristiske for den ortodokse videnskab op gennem tiderne lige fra Galileis og Kopernikus' tid.

Hr. Steffen Jacobsen omtaler middelalderens overtro. Ja, men læg mærke til, at det var en senere tid, der stemplede nissemyten som overtro, ligesom en mer eller mindre fjern fremtid muligvis vil stemple vor tids opfattelse af planerne som døde (ubeboede) kloder som vor tids ubegribelige overtro. En illusorisk forestilling bliver først til overtro i det øjeblik, menneskets erkendelse udvikles til at gennemskue illusionen. Illusionen om nissen har vi forlængst gennemskuet. Illusionen om det „døde“ univers synes vi at være på vej til at gennemskue, hvis vi da ikke bevidst stritter imod.

Jeg synes, det er både tankevækkende, betænkeligt, irriterende og beklageligt, at en mand, der skriver i Højskolebladet, kan skrive sådan. Højskolen (og dens blad) skulle jo netop modarbejde fordom og indbildt bedreven og i stedet for holde sig åben og modtagelig over for nye idéer — især når disse kan have positiv betydning for menneskeheden. Selvfølgelig er en vis kritisk sans nødvendig, men den må ikke gå over i en forstokket skepsis, der hylder parolen: „Vi alene vide“. Så meget mere, som bevismaterialet (de mange UFO-observationer) er så overvældende. Selv om hr. Steffen Jacobsen ikke selv har set et UFO, synes jeg alligevel, der hører mod til at stemple alle navngivne UFO-observatører som løgnere eller svindlere!

Jeg tror, det er tid at prøve at klare begreberne, inden videnskabens århundredgamle, traditionelle fordomme bliver os og vore planetariske hjælpere for tung en klods om benet. Den radioaktive fare, som disse vore venner vil hjælpe os ud af, er alvorlig nok.

*(Uddrag af rapporter indsamlet
over Fyn-området i 1958)*

Søndag den 24. august 1958 kl. 2330 så to overpolitibetjente fra Svendborg, der var på natpatrulje, i luften over hovedvej 9 i den nordlige udkant af Svendborg en lysende genstand af form som en buttet cigar komme fra vest og krydse vejen, hvorefter den forsvandt mod øst. Det var klart vejr. Objektets omrids var klare og skarpe, det var selvlysende, og der var en ring midt på. Lyset var roligt, farven gullig, ringen rød. Størrelsen var i udstrakt arm som en ært, og farten var jævn. Det så ud, som den afgav to udstødninger. Den kom til syne og forsvandt, som når man tænder og slukker et lys. En bilist, som kort efter blev standset, oplyste, at han havde set det samme. (R 29).

Den 25. august 1958 fra 1835 til 1837 så en kommuneassistent fra Svendborg på samme sted som ovenfor nævnt en antagelig cigarformet gråsort genstand med mat overflade 3-4 gange større end en 4-motorers trafikmaskine passere i luften over landevejen med en fart, han anslår til 600-700 km i timen. Den passerede bagom nogle huse og træer, men stod ellers skarpt med himlen som baggrund. Solen stod bagved til venstre for observatøren. Objektet afgav intet lys. (R 30).

Den 3. september ved 22-tiden så en musiker fra Gudme i ca. 1 minut en selvlysende rød, rund genstand ca. 45 grader over horisonten på himlen mod nord. Den forsvandt bag en skov. Næste aften, den 4. september kl. 2130, så han igen noget på him-

len. Mens han første gang var alene, blev han denne gang tilkaldt af sin datter, og sammen med sin kone løb han ud og så mod himlen. De så nu alle tre noget, der lignede en brændende flyvemaskine falde lodret gennem rummet i østlig retning. Genstanden var oval og ca. $2\frac{1}{2}$ cm i udstrakt arm. Farven var gulligrød. Vejret var klart. Genstanden blev borte bag nogle træer. (Man har ikke hørt, at nogen maskine er faldet ned på den tid). (R 33 og 34).

Den 15. september. 1958 kl. 0330 så en tjenestekarl fra Gudmeengen i ca. $\frac{1}{2}$ minut ca. 45 grader over horisonten en langagtig selvlysende genstand ca. $1\frac{1}{2}$ cm i udstrakt arm med jævn fart sejle over himlen fra NV til SØ. Farven var rød, og den steg under bevægelsen og blev pludselig væk. Ingen lyd. Det var letskyet vejr og svagt måneskin. ((R 38).

Den 15-årige Aase Nielsen, Gudme, der flere gange har set UFO'er, har til rapport afgivet følgende: Den 9. oktober 1958 så hun i 1 minut fra kl. 2130 i Gudme en cigarformet, gullig, klartlysende genstand på ca. 7 cm i udstrakt arm. Den kom fra nordvest og forsvandt mod syd. Dens fart var lidt hurtigere end en flyvemaskine. „Først så jeg et glimt på en hæk, som fra en projektør, senere et til, og så fik jeg på himlen øje på et objekt af form som en cigar. Cigaren fulgte horisonten i ca. 1 minut og forsvandt så i sydlig retning.“

Frk. Nielsen var ikke alene. Hun var sammen med 4-5 unge piger, der også så genstanden. (R 47).

Litteratur

„The Pentagon Case“, af Col. Victor J. Fox, (Freedom Press Inc.) 520 Fifth Avenue, New York 36, ny — 247 sider. Pris 1 dollar.

Dette er ikke en bog om flyvende tallerkner, men den nævnes alligevel (og anbefales), fordi de der læser bogen, vil få sandheden om, hvorfor offentligheden ikke får realiteterne i forbindelse med vore interplanetariske besøgende.

Major Wayne S. Aho, direktør for „Washington Saucer Intelligence“, skriver: „The Pentagon Case“ er en tidssvarende bog, der vil hjælpe nutidens mennesker til at forstå den virkelige trusel mod den personlige frihed i USA.

**En detektorvarseling kan være
en hilsen fra rummet, gør Dem
altid den ulejlighed at se efter,
om der er »noget på himlen«.**

UFO-observationer over Danmark

Som bladets læsere vil vide, er der i de sidste år dannet adskillige organisationer og selskaber, hvis hovedformål er at arbejde med UFO-forskningen. I dag er arbejdet for det fælles mål efterhånden gledet ind i nogenlunde faste rammer. Nogle organisationer har specialiseret sig i den litterære side af sagen, nogle i den psykiske og atter andre i den tekniske side af UFO-forskningen. Alle grene af forskningen har sit store værd.

Næsten alle de organisationer, der har beskæftiget sig med indsamling af rapporter, er nu samlet

under hovedorganisationen „SUFOI“, og det har medført, at man nu er i stand til at centralisere indsamlingen og bearbejde de indkomne rapporter.

Her i bladet vil der fremtidig blive bragt en oversigt over de indgåede rapporter, således at bladets læsere kan være orienteret om, hvor mange rapporter der indsendes til SUFOI.

Indtil videre vil der blive trykt en kalender, der spænder over 1½ år. Herpå vil antallet af indgåede rapporter blive afmærket med x for hver dag eller med tal, hvis der er mange rapporter på en dag (se under 5. januar).

JANUAR	FEBRUAR	MARTS	APRIL	MAJ	JUNI
T 1 xx					
F 2 x					
L 3 xxx					
S 4 0					
M 5 - 42 -					
T 6 xxxx					
O 7 xxxx					
T 8 xxxx					
F 9 0					
L 10 xxxx					
S 11 xxxxx					
M 12 xxxx					
T 13 xxxxxxxx					
O 14 xxxxx					
T 15 x					
F 16 x					
L 17 x					
S 18 x					
M 19 0					
T 20 x					
O 21 xx					
T 22 0					
F 23 0					
L 24 0					
S 25 xxxx					
M 26 z					
T 27 0					
O 28 xxx					
T 29 z					
F 30 0					
L 31 x					

Som det vil ses, er der i januar måned indsamlet 102 rapporter fra hele landet.

På disse 102 rapporter er påtegnet lige ved 100 vidner. På nogle rapporter er der ingen vidner, på andre flere — op til 8 vidner.

I januar måned 1959 har således godt 200 navngivne danske borgere til organisationen SUFOI meddelt og for observatøernes vedkommende skrevet under på, at de har set mærkelige ting på himlen.

Erfaringen viser, at der altid kommer flere rapporter senere, så der er ingen tvivl om, at tallet for januar vil stige yderligere.

Hvorledes er disse observationer fordelt på døgnetimer? Ja, efter en undersøgelse heraf viser det sig, at bortset fra 8 observationer, er alle observationerne gjort i tiden mellem kl. 1600 og 0100. Af de sidste 8 er de 6 gjort mellem kl. 0600 og 0800, og de to sidste ved 10 tiden.

Man kan ikke heraf drage den konsekvens, at der udelukkende ses UFO'er på himlen efter mørkets frembrud. Af de mange rapporter, vi har fra forrige år, ses det, at mange observationer sker ved dagens lys.

R. N.

INSIDE THE SPACE-SHIP

af G. Adamski

(Oversat fra UFO-Nachrichten)

SUFOI ser sig nødsaget til indtil videre at ophøre med at bringe „Inside the Space Ships“. Vi har indtil nu bragt oversættelserne fra „UFO-Nachrichten“, men her er ikke mere at hente i denne forbindelse.

For 3 måneder siden anmodede vi det amerikanske forlag, som sidder på interesserne, om tilfaldelse til at benytte oversættelserne fra bogen i UFO-NYT, samt bad om betingelserne for en tilfaldelse til at udgive bogen på dansk. Vi har ingen afgørelse fået endnu, så vi må stoppe. Vi håber det bliver muligt at fortsætte i næste nr.

H. C.

The »Cartwright« Saucer Detektor (tallerkenvarsler)

På grund af talrige henvendelser bringer vi her en lille artikel om „Tallerkenvarsleren“:

Historie:

Et medlem af det australske „Flying Saucer Research Society“ ved navn Keith Cartwrights har opfundet detektoren. Grunden til opfindelsen må søges i, at han havde lagt mærke til, at hans kompas opførte sig mærkeligt, når der var „tallerkner“ i området.

Ringene:

Ringene skal laves af materiale som sølv eller for sølvet kobber for at modvirke lagdannelse (irring). Den indvendige diameter skal være 3/16 engelske tommer.

Pivoten:

Pivoten (soklen), som nålen hviler på, skal være meget spids og hård f.eks. tilspidset messingskrue eller andet hårdt ikke magnetisk materiale. Pivoten skal jævnlige renses med sandpapir, for at der ikke skal danne sig et isolerende lag.

Kompasnålen:

Kompasnålen kan købes færdig, eller man kan selv fremstille den.

Dørklokken:

Dørklokken er en af de ganske almindelige, som kan købes hos enhver installatør.

Batteriet:

Batteriet er et almindeligt lommelampebatteri.

Praksis:

Detektoren anbringes på et „roligt“ sted, f.eks. på en hynde i entreen, men så fjernt fra radiatorer og vandrør som muligt. Kompasnålen orienteres N/S, således at sydspidsen står ganske roligt nøjagtigt midt i ringen. Herefter slutes strømmen.

Udslag:

Man kan risikere, at detektoren registrerer, når en gammel skrammelkasse kører forbi ude på vejen, ligesom torden vil kunne have en vis indflydelse på kompasnålen. Normalt giver detektoren udslag, når en „tallerken“ passerer, men der er ingen garanti herfor, man har også oplevet, at den er forbleven tavs, ved passage af „tallerken“.

Enhver, som bygger en „tallerkenvarsler“, anmodes om at gå ud og granske himlen, hver eneste gang der er en varsling (ringning) uanset, hvad klokken er, og uanset om det er dag eller nat. Underret straks SUFOI, Præstegårdsvej 40, Vojens, telf. 4 17 08 (045), eller den nærmeste kontaktgruppe.

Resultater:

Skønt „tallerkenvarsleren“ er af forholdsvis ny dato, er der allerede en hel del tilfælde, hvor den har givet resultat. Et enkelt udenlandsk eksempel er følgende:

Den 27. december 1955 kl. 2215 ringede klokken på min detektor, skriver herr A. J. Millikan fra Robertstown i Australien. Jeg tænkte først, at jeg havde indstillet apparatet dårligt, og tænkte ikke særligt over, at det ringede. Så tænkte jeg ved mig selv: „Det kan nu aldrig skade at se efter“. Jeg gik udenfor og så op, netop som et meget klart blåt og hvidt objekt skød over himlen. Det syntes

**Fortæl Deres
venner
om UFO-nyt**

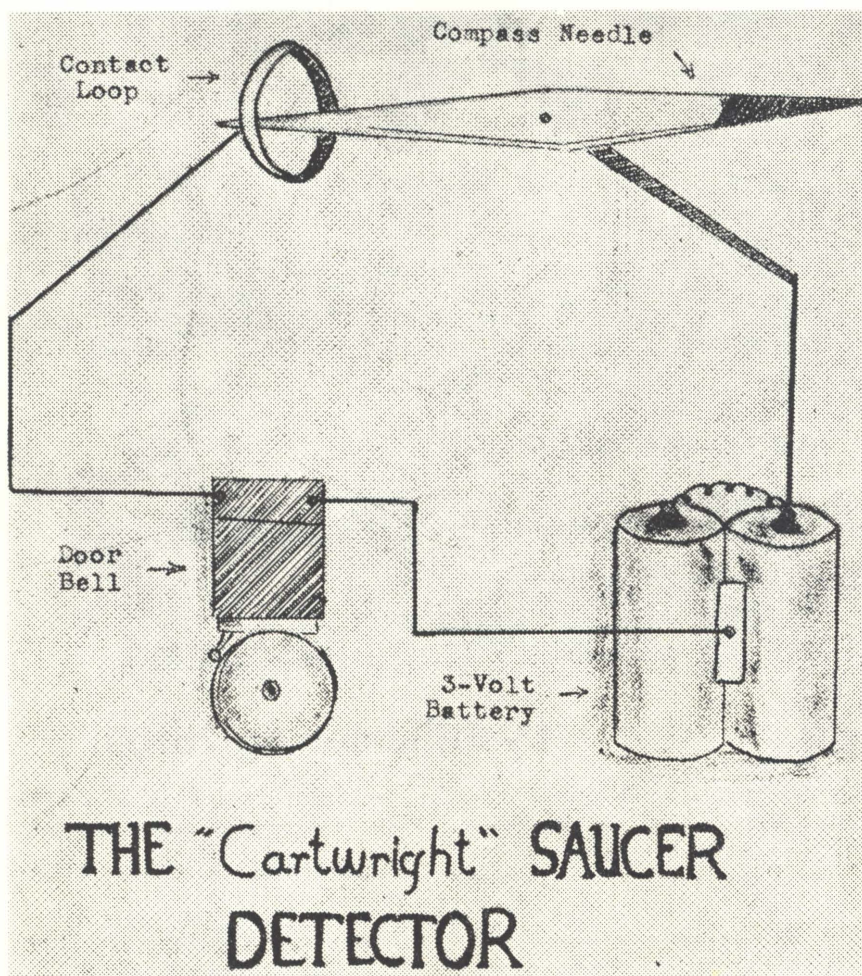
at være meget lavt, og med kurs mod jorden i en svag bue for til sidst at zig-zagge lidt. Farten var som en legetøjsraket. Lige inden det forsvandt, blev lyset grønligt. Der var ingen lyd, og jeg så det i nogle sekunder. Der var ingen skyer på himlen.

Herhjemme kom det første resultat grundlovsdag i år. Klokken 1510 kimedede Skivegruppens „tallerkenvarsler“ og der observeredes en stor sølvskinnende cigar over det nordvestlige Skive. Objektet blev stående i 10 minutter og detektoren registrerede i hele perioden. Efter 10 minutter forsvandt objektet med stor hastighed mod nordvest, og ringningen ophørte.

I Gandrup i Nordjylland har der været en svag varsling. I dette tilfælde lød der små klimp, og man kunne iagttage 2 små rødlige, lysende objekter, der langsomt drev nordover.

Ved Odense var der en varsling for nyligt. Her observerede man 2 objekter, som tilsyneladende legede tagfat. Objekterne var orangerøde og nogle gange større end Sputnik.

Nyeste rapport er fra Sønderborg dateret 12. januar 1959. Her iagttog herr Josef Maliszewski et langagtigt, glødende obj. fra kl. 1855 - 1901. På et vist tidspunkt kom der 2 mindre obj. ud af den store.

Radioamatør, se her

Fra alle egne af kloden kommer meddelelser om, at der med mellemrum opfanges mærkelige radiosignaler. Vi følger et ganske bestemt spor, men behøver *Deres* hjælp.

Henvend Dem snarest til SUFOI-Frederikshavn

Th. Hansen, Asylgade 5 - Frederikshavn

Lysbilleder og fotos

SUFOI-FYN har ladet fremstille lysbilleder af de UFO-fotos og tegninger m. v., der for tiden er fremme. De sælges for fremstillingsprisen, kr. 1,35 pr. stk., og bestilles efter numrene på ovenstående foto. Hele serien koster kr. 60,00, og der medfølger ovenstående foto samt teksthæfte, når hele serien købes. Lysbillederne er monteret i glas klar til brug.

Bestillingerne afgives til SUFOI-SVENDBORG, Frank Nielsen, Møllergade 5, tlf. Svendborg 860.

(Enkeltdias, som ikke findes på fotoet, laves på bestilling).

Billeder i størrelse 9 x 12 kan købes for 80 øre stk.